

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA (31 MAGGIO - 10 GIUGNO 1997) **DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II**
ALLE SUORE DELLA BEATA VERGINE

MARIA DELLA MISERICORDIA Santuario della Divina Misericordia (Kraków) - Sabato, 7 giugno 1997

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

«*Misericordias Domini in aeternana cantabo*».

Oto przychodzę zi jako pielgrzym do tego sanktuarium, aby włączyć się w wiecznotrwały śpiew na cześć Bożego miłosierdzia. Zaintonował go Psalmista, wypowiadając to, co wszystkie pokolenia przechowywały i przechowywać będą jako najcenniejszy owoc wiary. Nic nie jest tak potrzebne człowiekowi, jak miłosierdzie Boże - owa *miłość łaskawa, współczująca*, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonym wyżynom świętości Boga. W tym miejscu uświadamiamy to sobie w sposób szczególny. Stąd bowiem wyszło orędzie miłosierdzia Bożego, które sam Chrystus zechciał przekazać naszemu pokoleniu za pośrednictwem bł. siostry Faustyny. Jest to orędzie jasne, czytelne dla każdego. Każdy może tu przyjść, spojrzeć na obraz miłosiernego Chrystusa, na Jego Serce promieniujące, i w głębi duszy usłyszeć to, co słyszała Błogosławiona: «*Nie łękaj sad niczego, Ja jestem zawsze z Tobą*». Z A jeżeli szczerym sercem odpowie: «*Jezu, ufam Tobie!*», znajdzie ukojenie wszelkich niepokojów i lęków. W tym dialogu zawierzenia nawiązuje się pomiędzy człowiekiem i Chrystusem szczególna więź wyzwalającej miłości. A «*w miłości nie ma lęku - pisze św. Jan - . . . doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą*» ?

Kościół na nowo odczytuje orędzie miłosierdzia, aby skutecznie nieść pokoleniu końca drugiego tysiąclecia i przyszłym generacjom światło nadziei. Nieprzerwanie też Kościół prosi Boga o miłosierdzie dla wszystkich ludzi. «*W żadnym czasie, w żadnym okresie dziejów - a zwłaszcza w okresie tak przełomowym jak nasz Kościół nie może zapomnieć o modlitwie, która jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielorakiego zła, jakie ciąży nad ludzkością i jakie jej zagraża . . . Im bardziej świadomość ludzka, ulegając sekularyzacji, traci poczucie sensu samego słowa "miłosierdzie" - im bardziej, oddalając się od Boga, oddala się od tajemnicy miłosierdzia - tym bardziej Kościół ma prawo i obowiązek odwoływać się do Boga miłosierdzia "wołaniem wielkim"*»

- to jest cytat z «*Dives in Misericordia*» (Ioannis Pauli PP. II, *Dives in Misericordia*, 15). Właśnie dlatego na trasie mojej pielgrzymki znalazło się wasze sanktuarium. Przychodzę tutaj, aby zawierzyć wszystkie troski Kościoła i ludzkości miłosiernemu Chrystusowi. Na progu trzeciego tysiąclecia przychodzę, by raz jeszcze zawierzyć Mu moje Piotrowe posługiwanie - «Jezu, ufam Tobie! ».

Orędzie miłosierdzia Bożego zawsze było mi bliskie i drogie. Historia jakby wpisała to orędzie w tragiczne doświadczenia. II. wojny światowej. W tych trudnych latach było ono szczególnym oparciem i niewyczerpanym źródłem nadziei nie tylko dla krakowian, ale dla całego narodu. Było to i moje osobiste doświadczenie, które zabrałem ze sobą na Stolicę Piotrową i które niejako kształtuje obraz tego pontyfikatu. Dziękuję Opatrzności Bożej, że dane mi było osobiście przyczynić się do wypełnienia woli Chrystusa przez, ustanowienie Święta Miłosierdzia Bożego. Tu, przy relikwiach bł. Faustyny Kowalskiej, dziękuję też za dar jej beatyfikacji. Nieustannie proszę Boga o «miłosierdzie dla nas i świata całego » («Parva Corona»)

2. « Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią ». Drogie Siostry! Spoczywa na was niezwykle powołanie. Wybierając spośród was siostrę Faustyn, Chrystus uczynił wasze zgromadzenie stróżem tego miejsca, a równocześnie wezwał do szczególnego apostołstwa Jego Miłosierdzia. Proszę was, podejmujcie to dzieło. Dzisiejszy człowiek potrzebuje waszego świadectwa miłosierdzia, potrzebuje waszych dzieł miłosierdzia, potrzebuje waszej modlitwy o miłosierdzie. Nie zaniedbujcie żadnego z tych wymiarów apostołstwa. Czyńcie to w jedności z arcybiskupem krakowskim, któremu tak bardzo leży na sercu sprawa czci dla miłosierdzia Bożego, i z całą wspólnotą Kościoła, której przewodzi. Niech to wspólne dzieło owocuje. Niech Boże miłosierdzie przemienia serca ludzkie. Niech to Sanktuarium, znane już w wielu częściach świata, stanie się promieniującym na cały Kościół ośrodkiem kultu Bożego Miłosierdzia.

Raz jeszcze proszę was o modlitwę w intencjach Kościoła i o wsparcie mojego *ministerium Petrinum*. Wiem, że ta modlitwa jest tutaj wciąż zanoszona za to też dziękuję z całego serca. Bardzo jej nam wszystkim potrzeba: *tertio millennio adveniente*.

Wszystkim tu obecnym, wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia z serca błogosławię.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! ».